

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.560 van 27 februari 2003
in de zaak A. 69.165/VII-14.178.**

In zake : Gisbert NIJS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten F. DEWALLENS en R. VAN GOETHEM,
 kantoor houdende te LEUVEN,
 Brouwersstraat 7

tegen :

het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV).

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Gisbert NIJS op 24 mei 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 26 maart 1996 van de commissie van beroep ingesteld bij de dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV), waarbij de beslissing van 19 april 1995 van de beperkte kamer, die de verzekeringsinstellingen het verbod oplegt tegemoet te komen in de kosten van de geneeskundige verstrekkingen welke door de verzoeker over een periode van zes maanden zullen worden verleend, wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 101.249 van 29 november 2001 waarbij de debatten worden heropend en het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek van de zaak;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 29 april 2002 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 december 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. VAN GOETHEM, die verschijnt voor de verzoeker, en van Adjunct-adviseur F. NASSEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoeker in zijn derde middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen werd met schending van de motiveringsplicht, doordat op grond van de volgende motivering bewust niet werd geantwoord op de middelen met betrekking tot de schending van het recht van verdediging, die in het verzoekschrift werden opgeworpen :

"Voor de Beperkte Kamer en ook in zijn beroepsverzoekschrift voerde dokter NIJS een groot aantal middelen aan, die betrekking hebben op de gevolgde procedure (zie het beroepsverzoekschrift onder de rubriek I. De Procedure).

Het is niet duidelijk -en daarom worden zij niet beantwoord- of dokter NIJS die middelen handhaafde, nu hij in een nota aan de Commissie waarvan hij melding maakte in één van zijn conclusies, neergelegd ter zitting van 14 november 1995 - (blz. 2) onder meer het volgende uiteenzette :

'Anderzijds is Dr. G. NIJS de mening toegedaan dat het namens hem door zijn vroegere raadsman gevoerde verweer al te agressief is geweest, en -ongelukkig genoeg voor Dr. G. NIJS- voor een groot deel moet hebben bijgedragen door het versterken van de indruk waarop sprake onder het voornoemd punt.

Dr. G. NIJS wil voor de Commissie van Beroep heel duidelijk zijn verweer vanuit een andere invalshoek uitbouwen en op de eerste plaats de verkeerde indruk welke over hem moet zijn ontstaan voor de Beperkte Kamer definitief uit de wereld helpen.

Eerst en vooral dient het tweede hiervoor genoemd punt te worden verduidelijkt :

1. Voor de Beperkte Kamer werd voor een groot deel verweer gevoerd op basis van een aantal procedureregels : de vorige raadsman stelde niet alleen een geschreven verweer in conclusies op, doch pleitte ook in een quasi academische stijl omtrent de wettelijkheid van het Comité van de Dienst Geneeskundige Controle, het ontbreken van procedurereglementen, ongrondwettelijkheid van het gevoerde onderzoek, strijdigheid van het onderzoek met het beginsel van 'structurele onpartijdigheid in tuchtzaken', het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens ... etc ...

Iemand die niets te verbergen heeft, volledig te goeder trouw is, misschien wel fouten maakte (hetgeen niet meer dan menselijk is, en

waarvoor Dr. G. NIJS de consequenties wil dragen) maar geenszins enig frauduleus opzet heeft, heeft geen 'procedurefoefjes' van doen om zijn zaak te presenteren.

Nu zulks voor de Beperkte Kamer net wel -en zeer uitvoerig gebeurde-meent Dr. G. NIJS dat hij aldaar de indruk heeft gewekt dat hij zaken wilde verbergen, de beoordeling van de eigenlijke feiten vreesde, deze naar de achtergrond wilde verdringen door eerst de Beperkte Kamer te overstelpen met hoogdravende rechtsprincipes, zeer technische procedureincidenten etc ... wenst Dr. G. NIJS hier zeer duidelijk zich te distantieëren van de tot op heden gevoerde wijze van het voeren van verweer en zal hierna hierop niet meer worden ingegaan”;

dat hij argumenteert :

- dat de commissie van beroep uit de wijziging in zijn verdedigingsstrategie volstrekt ten onrechte meende te mogen afleiden dat afstand werd gedaan van de middelen opgeworpen onder I 1 tot en met I 3 in het beroepsverzoekschrift,
- dat zijn vroegere raadslieden meenden meer de nadruk te moeten leggen op zijn goede trouw en op de middelen ten gronde,
- dat dit ter zitting in een "nota : algemene toelichting" werd verklaard,
- dat er evenwel nooit enige formele afstand van de opgeworpen middelen is geweest,
- dat bovendien uit de "nota : algemene toelichting" de laatste zin van de geciteerde alinea niet wordt overgenomen,
- dat dit bijzonder vreemd is, daar deze als volgt luidt :

"Hij (verzoeker) beperkt zich tot het verwijzen naar de door zijn vorige raadsman opgestelde beroepsverzoekschrift",
- dat de commissie van beroep alleen al uit deze laatste zin had moeten afleiden dat door de raadslieden over de proceduremiddelen weliswaar niet meer mondeling zou worden gepleit, maar dat ze de opgeworpen middelen onverkort behielden zodat de commissie van beroep er diende op te antwoorden,
- dat deze herneming van de proceduremiddelen ook zeer uitdrukkelijk onderlijnd wordt in de neergelegde conclusie op bladzijde 3 en 4 :

"Wat betreft de door concluant aangevoerde schendingen in de procedure verwijst concluant naar hetgeen desbetreffend werd gesteld in de conclusies namens concluant genomen voor de Beperkte kamer en de gemotiveerde beroepsakte. (...)

In functie van het hogergestelde dienen de hogergenoemde conclusies in beroepsakte alhier als volledig herhaald en hernomen aanzien, en vormen deze een ondeelbaar geheel met de huidige conclusie”;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

- dat de verdediging van de verzoeker zowel mondeling als schriftelijk ter zitting van 14 november 1995 stelde dat "Dokter NIJS voor de commissie van beroep heel duidelijk zijn verweer vanuit een andere invalshoek wenste op te bouwen",
- dat het toch niet meer dan logisch is dat de commissie van beroep in haar beslissing antwoordde op de argumentatie van de advocaten die verzoeker ter zitting verdedigden en niet meer inging op de argumenten van de vroegere raadsman die niet meer met de zaak belast was,
- dat zowel de betrokkene zelf als zijn advocaten geen nadruk meer wensten te leggen op deze argumenten,
- dat er uiteraard geen afstand kon worden gedaan van de oorspronkelijk opgeworpen middelen in de puur juridische zin van het woord omdat het beroepsverzoekschrift reeds was neergelegd op het ogenblik dat Dokter NIJS zijn verdedigingsstrategie besliste te wijzigen;

Overwegende dat de afstand van een middel duidelijk moet zijn; dat de commissie van beroep zelf stelt dat het "niet duidelijk" is of de verzoeker zijn desbetreffende middelen handhaafde; dat zij, administratief rechtscollege, uit die vaststelling in rechte niet vermocht af te leiden dat afstand van de betrokken proceduremiddelen werd gedaan en dat zij die middelen niet diende te beantwoorden; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 26 maart 1996 van de commissie van beroep ingesteld bij de dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV), waarbij de beslissing van 19 april 1995 van de beperkte kamer, die de verzekeringsinstellingen het verbod oplegt tegemoet te komen in de kosten van de geneeskundige verstrekkingen welke door Gisbert NIJS over een periode van zes maanden zullen worden verleend, wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden overgeschreven in de registers van de voormelde commissie en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Nederlandstalige commissie van beroep.

Artikel 4

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig februari tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.